



Indiaforeningen
Org nr. 992653264
Tove E. Belland
Madlavollveien 29
4041 Hafslund
Email: post@indiaforeningen.no
Tlf: 52908945/90754384

Nytt fra Indiaforeningen – desember 2016

Din hjelp gir barna en fremtid!
- med fokus på å gi jenter utdanning

Det er 31 barn som bor på Beracah nå – 15 gutter og 16 jenter. Vi ønsker å hjelpe flere jenter, men det var i år få jenter som søkte om plass. Vi satser på flere jenter neste år. Noen barn har flyttet ut, og mange nye har flyttet inn. Faddere som har barn som har flyttet ut har blitt kontaktet av en av oss i styret. Geetha, som er oppvokst på barnehjemmet, har giftet seg og fått en liten gutt. Hun arbeider nå sammen med mannen sin på Beracah. Det er en stor støtte for alle. Hun tar mye ansvar for å avhjelpe Santhosham med arbeidet.



Det er nye regler mht barnehjem i India. På lik linje med her i Norge bor ikke barn og eldre ungdommer sammen. De fleste flytter ut når de er ferdige med skolen, dvs ca. 18 år. Vi ønsker fortsatt å støtte jenters utdanning og gi dem økonomisk støtte. Når de er 18 år flytter de vanligvis inn på Hostel, som er en slags internatskole for studenter.

Det er gjort en del arbeid i hagen på barnehjemmet, som å lage mer plass til lek for barna. De holder også på å fikse på inngangen/porten inn til barnehjemmet. De forteller at noen av jentene syr, og også at de har computer trening på barnehjemmet. Guttenes hus er svært dårlig, og burde vært totalrenovert. Dette er et stort prosjekt.

Det gjøres nå forberedelser til juleshow og 20-års jubileum for Beracah barnehjem - 22.12. Dette må selvfølgelig feires med nye klær og gode kaker! Hvis du vil gi en ekstra gave slik at barna får en minnerik feiring - bruk konto: 0539 33 85865 – eller VIPPS til #23624. Merk med "jubileum og navnet ditt."

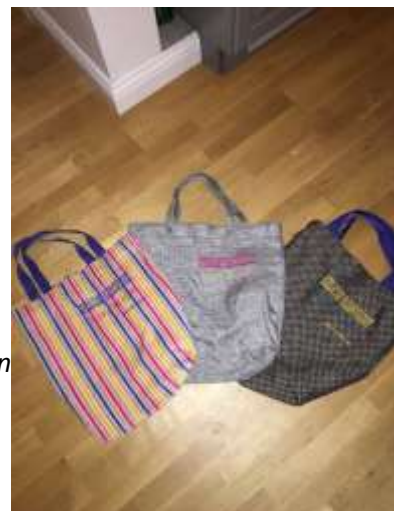
Litt fra Linda Lindeberg; fra syskoleprosjektet på barnehjemmet;

«Nå er mørketiden her og de fleste av oss har krøpet innendørs. Det er en sjarmfull tid med stearinlys og fyr på peisen. Vi er så utrolig heldige! Vi har så mye at vi kan gi videre uten nesten å merke det....

Og nå har vi fått første produksjon fra «syjentene» i Calicut. De har sydd handlenett som vi skal selge for kr 300 her i Norge. Inntekten går til nye stoffer og nye produksjoner. Det er veldig gøy å se hva de har fått til.

Så vårt mål og vår drøm - er at jentene får med seg en verdighet som de igjen kan bringe videre til sin egen familie når den tid kommer.

Gud velsigne hver enkelt av dere som er med på å gi disse nydelige barna en mulighet og en fremtid de kan glede seg til. Den første produksjonen er nesten forhåndsutsolgt, men vi regner med det kommer flere. Vi legger ut info på hjemmesiden dersom vi har flere for salg. Her kan dere se nettene».



Tusen takk for flotte bidrag fra barnehager og skoler fra overskuddet deres på FN-dagen.

Pengene blir blant annet brukt til nye bord og benker i spisesalen, nye skap og noen sykler. Kjøkkenet er også under oppussing. Det er helt nødvendig arbeid, som vi gleder oss til å ta i bruk. Leder i Indiaforeningen Tove Erna skal besøke barnehjemmet i januar, og vil ta bilder og gi info etter det.

Espen – nestleder i styret - var på besøk på Beracah i august;

Bena beveget seg opp og ned – jeg strevde med å bli sittende. Følelsene boblet omkring inne i brystkassen og magen, tankene hoppet fra fortid til fremtid, livets erfaringer fra de siste 2 år kom som i en kortfilm. Ved min side sto koffertene. Endelig var jeg klar for å reise, endelig skulle jeg få møte mine indiske venner igjen. Nå ventet jeg bare på min søster, som skulle kjøre meg til flyplassen, til starten av opplevelsene, gledene, inspirasjonen, til gjensynene og til de nye møtene. På flyet kjente jeg meg aller mest spent på møtene med hvert enkelt menneske – barn, som voksne.



Jeg hadde masse forventninger til reisen og besøket mitt, og alle ble til de grader innfridd. Hvilken fantastisk glede i livet mitt, at jeg har et hjem, en familie og mange venner å reise til i India. Jeg har et hjem i India, hvor jeg kjenner at barna som bor der har det bra. De har voksne rundt seg, som bryr seg, som viser omsorg, som setter krav til at barna skal ta skolen på alvor, som lager næringsrik og variert mat, som jobber i hagen med å lage ny lekeplass til dem, som sikrer at de får hjelp når de er syke, som passer på at skjortene har alle knapper i, som trøster hvis noen gråter, som er med på leirekrig, som forventer at barna kan hjelpe til hjemme, som har forventninger til at barna skal vise god oppførsel og som tilbyr et plaster når noen har slått seg. Å få tatt del i dette er jo utrolig fint.

Dette er til å bli inspirert av. En av mine sterkeste stunder hadde jeg sammen med en nyinnflyttet gutt på 16 år. Vi fikk en kveldstund for oss selv, mens hverdagen på Beracah beveget seg fra kveld til natt. Over ett papirark delte vi av hverandres liv, våre fremtidsdrømmer, våre fremtidshåp, våre livserfaringer, våre familier og våre hjemsteder. Hva brukte vi arket til? Med jevne mellomrom ble det viktig å tegne det vi ville fortelle, da vi begge manglet de riktige ord for å fortelle det vi ønsket. Det arket tar jeg vare på som en dyrebar skatt – en samtale mellom to ulike mennesker, med ulike liv og forutsetninger. Et ark som representerer fellesskap, håp og drømmer – et ark uten begrensninger.

Også i år fikk jeg gleden av å glede barna (og de voksne) med en dagstur – i år til en slangepark og Wismaya badeland i Kannur. Vi dro 49 mennesker i discobuss, 35 av dem var barn. Dagens store mål var badeland. Ekte glede uttrykte seg i sang, dans, smil, latter, svømming, store smilende øyne og takknemlighet for opplevelsen. Noen hadde opplevd lignende ting før, andre opplevde dette for aller første gang. Vi var alle enige om at vi hadde hatt en fantastisk dag.

Fikk jeg oppleve noe nytt? Ja, jeg fikk være med å feire Indias nasjonaldag, som er den 15. august. Barna hadde på seg fine klær og de bar på Indias flagg. Vi hadde flaggheising, nasjonalsang, hyllest til India, dagens tale og barna hadde et show med sang og dans. Det lignet på vår egen nasjonaldag. Dagen jeg dro hjem var jeg enig med meg selv at jeg hadde hatt det helt strålende! Jeg hadde møtt de unike menneskene – de fantastiske menneskene som det er så lett å åpne hjertet mitt for!

Med ønske om en god jul og et godt nyttår fra oss i styret: Espen, Merete, Kirsten, Camilla og Tove Erna